

Wyrok Sądu Ostatniej Instancji w sprawie Trembeckiego o zapłatę prowizji.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 184, s. 521–523.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

25 X 1821

[s. 521]

Nr 37

Sąd Ostatniej Instancji

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydał wyrok następujący.

Przytomni: Nikorowicz – prezes Sądu Apelacyjnego, kawaler Orderu św. Stanisława –prezdujący; Litwiński, Januszewicz, Gołuchowski, Ostaszewski – sędziowie apelacyjni; Like, Bartel – sędziowie pokoju; Raubach, Kozłowski – arbitrowie Męcińskiego; Darowski, Wojciechowski –arbitrowie Trembeckiego.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Rządowych, na audiencki Sądu Ostatniej Instancji, dnia 25 października 1821 r.

Mędzy Wincentym Trembeckim, obywatelcm Królestwa Polskiego, w Krakowie przy ulicy Brackiej pod nr 244 zamieszkanie obrane mającym, zarekurrowanym, jako strona pilniejsza działającym, przez Tadeusza Krzyżanowskiego patrona stawającym, z jednej strony, a Onufrym Męcińskim, adwokatem sądowym w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod nr 227 zamieszkałym, rekurrującym, ze strony drugiej. W sprawie o uchylenie rekursu z pozwu de datto 10 października br. wystosowanego, a następnie zatwierdzenie wyroku apelacyjnego de datto 12 września br. z nakazaniem dalszej kontynuacji egzekucji względem zapłacenia sumy 4000 złp przez Męcińskiego Trembeckiemu winnej, wraz z zasądzeniem kosztów prawnych, a to wyrokiem w Ostatniej Instancji

[s. 522] Wniosek incydentalny (patron strony przeciwnej ustnie na skargę powyższą odpowie)

Sąd Ostatniej Instancji po wysłuchaniu wniosku incydentalnego ze strony Męcińskiego uczynionego, co do zawieszenia stanowczego sprawy niniejszej rozsądzenia z powodu założonego przez Męcińskiego rekursu do Wydziału Profesorów i Doktorów Prawa od kategorii uznanej dwoma wyrokami niedostateczności kaucji przez hr. Szaniawskiego na sumę 4000 złp zapisanej, i z powodu, że akta swe tamże załączyszy, dla obrony swej akt takowych w Sądzie

pokładać nie może. Zważywszy, iż pod rozsądzenie Sądu Ostatej Instancji na teraz przychodzi okoliczności względnie dozwolonego wyrokiem pierwszej instancji, a odmówionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego złożenia nowej kaucji, po nieuskkutezniezeniu warunków przepisanych wyrokiem ostatniej instancji co do kaucji przez Lipińskiego zapisanej. A kategoria ta przy zachodzących dwóch niejednozgodnych wyrokach wprost rozsądzeniu Sądu Ostatej Instancji ulega. I gdy nadto na rozstrzygnięcie tejże kategorii nie ma wpływu okoliczność uznania niedostateczności kaucji hrabiemu Szaniawskiemu przez Męcińskiego rekurrowanej, zważywszy również, iż Meciński wiadomym będąc w przedmiocie wprowadzić się mającej sprawy, bez dalszego wezwania na dziś wyrokiem sądu orzecznym w potrzebne sobie do obrony akta zaopatrzyć się był winien. Dlatego Sąd [s. 523] Ostatej Instancji uchylając jego ekscępcję incydentalną co do zawieszenia dalszego sądzienia sprawy niniejszej, in merito sprawę wprowadzić poleca.^a Po ogłoszeniu wyroku powyższego Meciński dalsze wprowadzenie sprawy in merito opuścił zaocznie. Sąd Ostatej Instancji zważywszy niepoparty i nieusprawiedliwiony w ten sposób rekurs Męcińskiego założony od wyroku Sądu Apelacyjnego de dato 12 września br. założony, wyrok tenże cytowany co do niedozwolonego tymże wyrokiem dalszego składania kaucji na zabezpieczenie sumy 4000 złp przez Męcińskiego Trembeckiemu winnej i nakazanej dalszej tymże wyrokiem egzekucji tej sumy, zatwierdza.

Koszta w ilości 14 złp Trembeckiemu zasądzają się. Mocą wyroku niniejszego ostatecznego zaocznie wydanego, z mocą egzekucji pomimo opozycji, do którego wręczenia woźny Nowaczyński wyznacza się.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

[hasła: zapłata, kaucja, zabezpieczenie hipoteczne, postępowanie egzekucyjne, wyrok zaoczny]

^a Przekreślone: „A gdy”.